مناسبات جمهوریّت و اسلامیّت در انتخاب ولیّ فقیه- ۷۴

اتفاقات مهم سال پایانی حیات مبارک امام خمینی (قدّس‌سرّه)

سید یاسر جبرائیلی

فصل سوّم: عصر ۱۴ خرداد

پس از شروع جنگ تحمیلی در سال ۱۳۵۹، امام خمینی(قدّس‌سرّه) استراتژی جمهوری اسلامی ایران در این جنگ را «آزادسازی سرزمین‌های تحت اشغال» و نیز «تنبیه متجاوز» اعلام کردند. روشن بود که جمهوری اسلامی، هم باید از تمامیّت ارضی کشور صیانت می‌کرد و هم با خشکاندن ریشه تجاوز در منطقه، جلوی تکرار تجاوز در آینده را می‌گرفت. صدّام حسین دیکتاتور متجاوز که با شعار «فتح سه روزه تهران» و «تجزیه ایران» وارد خاک ایران شده بود، پس از شکست‌های پی‌درپی در جبهه‌ها مدّعی صلح و خواهان آتش‌بس شد. امّا حضرت امام خمینی(قدّس‌سرّه) در پاسخ به این ادّعای صلح‌طلبی صدّام فرمودند او دروغ می‌گوید، به دنبال صلح نیست، هدفش اغفال است[1] و «اگر ما مهلت بدهیم به صدّام، اگر این دو ماه مهلت پیدا کند، دوباره تجهیزش می‌کنند. مجهّزش می‌کنند و دوباره به یک جای دیگر حمله می‌کند. یک همچو حیوانی را که نمی‌شود رهایش کنیم که سرخود هر کاری می‌خواهد بکند. این تا خفه نشود، این منطقه درست نخواهد شد.»[2] امام(قدّس‌سرّه) به صراحت اعلام کردند «ما صلح را قبول داریم، ما صلح را استقبال می‌کنیم، لکن یک صلح شرافتمندانه اسلامی، صلحی که باید بفهمند که متجاوز چه کرده است، صلحی که باید خسارات این کشور جبران بشود، نه صلحی که از آن‌طرف بگوید صلح و از آن‌طرف بفرستد و توپ‌ها را ببندد به مردم بی‌گناه بیچاره.»[3]، «ما بارها اعلام کرده‌ایم که خواهان پایان جنگ و طالب صلحی هستیم که متجاوز را تنبیه و خسارات جنگ را بپردازند و این‌همه انسان بی‌گناه را که از خانه و زندگی خود آواره کرده‌اند، به شهر و دیار خود بازگردند.»[4] صدّام امّا در عین ادّعای صلح‌طلبی، حاضر به پذیرش این شروط نشد. حمله رژیم بعث عراق به کویت در مردادماه ۱۳۶۹ یعنی حدود دو سال پس از پایان جنگ با ایران، نشان‌دهنده شناخت دقیق حضرت امام از شخصیّت صدّام، و اثبات‌کننده منطق صحیح جمهوری اسلامی مبنی بر ضرورت «تنبیه متجاوز برای جلوگیری از تکرار تجاوز» بود.

در جریان جنگ تحمیلی، جمهوری اسلامی موفّق شد که ارتش صدّام را از تمام سرزمین‌های اشغالی بیرون رانده و تمامیّت ارضی ایران را حفظ کند، امّا جنگ بدون تنبیه متجاوز خاتمه یافت. حامیان بین‌المللی رژیم بعث عراق که در تجهیز نظامی و حمایت سیاسی از صدّام، سنگ تمام گذاشته بودند، ۲۹ تیرماه ۱۳۶۶ در شورای امنیّت سازمان ملل متّحد پس از مشاهده پیروزی‌های گسترده ایران در جبهه‌ها، قطعنامه ۵۹۸ را به تصویب رساندند که ذیل فصل هفتم، از دو طرف خواست کلّیه عملیّات نظامی خود را متوقّف کرده و نیروهایشان را به مرزهای شناخته‌شده بین‌المللی بازگردانند. همچنین دبیرکل را موظّف به تعیین هیئتی بی‌طرف برای شناسایی مسئول منازعه کرد. برخی شرایط ایران برای صلح مانند بازگشت به مرزهای بین‌المللی در قطعنامه لحاظ شده، برخی دیگر مانند تنبیه متجاوز و پرداخت غرامت لحاظ نشده بود و آینده برخی شرایط مانند شناسایی صدّام به‌عنوان متجاوز نیز روشن نبود. لذا جمهوری اسلامی این قطعنامه را نه رد کرد و نه پذیرفت.

بااین‌وجود، در یک سال پایانی جنگ، شرایط به‌گونه‌ای رقم خورد که حضرت امام(قدّس‌سرّه) مجبور به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شدند. آن‌گونه که در نامه محرمانه حضرت امام(قدّس‌سرّه) به مسئولان کشور در ۲۵ تیرماه ۶۷ آمده است، در ماه‌های پایانی جنگ، مسئولین نظامی اعمّ از ارتش و سپاه که خبرگان و متخصّصان جنگ بودند، به حضرت امام اعلام کردند که به این زودی‌ها هیچ پیروزی‌ای به دست نخواهند آورد. نخست‌وزیر وقت از قول وزیران اقتصاد و بودجه، وضع مالی کشور را زیر صفر اعلام کرد. مسئولین سیاسی گفتند از آنجا که مردم فهمیده‌اند پیروزی سریعی به دست نمی‌آید، شوق رفتن به جبهه در آنها کم شده است.[5] حضرت آیت‌الله خامنه‌ای می‌گویند: «قطعنامه را هم که امام قبول کرد، به‌خاطر این فشارها نبود. قطعنامه از طرف امام، به‌خاطر فهرست مشکلاتی بود که مسئولین آن روز امورِ اقتصادی کشور، مقابلِ رویِ او گذاشتند و نشان دادند که کشور نمی‌کِشد و نمی‌تواند جنگ را بااین‌همه هزینه، ادامه دهد. امام مجبور شد و قطعنامه را پذیرفت. پذیرش قطعنامه، به‌خاطر ترس نبود؛ به‌خاطر هجوم دشمن نبود؛ به‌خاطر تهدید آمریکا نبود؛ به‌خاطر این نبود که آمریکا ممکن است در امر جنگ دخالت کند. چون آمریکا، قبل از آن‌هم در امر جنگ دخالت می‌کرد. وانگهی؛ اگر همه دنیا در امر جنگ دخالت می‌کردند، امام(رضوان‌الله‌علیه)، کسی نبود که رو برگرداند.»[6]

امام خمینی(قدّس‌سرّه) پذیرش قطعنامه را به نوشیدن جام زهر تعبیر کرده و پیام مبسوطی دراین‌باره خطاب به ملّت نوشتند. در پیام ایشان آمده بود: «من تا چند روز قبل معتقد به همان شیوه دفاع و مواضع اعلام‌شده در جنگ بودم و مصلحت نظام و کشور و انقلاب را در اجرای آن می‌دیدم، ولی به‌واسطه حوادث و عواملی که از ذکر آن فعلاً خودداری می‌کنم، و به امید خداوند در آینده روشن خواهد شد و باتوجّه‌به نظر تمامی کارشناسان سیاسی و نظامی سطح بالای کشور، که من به تعهّد و دلسوزی و صداقت آنان اعتماد دارم، با قبول قطعنامه و آتش‌بس موافقت نمودم، و در مقطع کنونی آن را به مصلحت انقلاب و نظام می‌دانم. و خدا می‌داند که اگر نبود انگیزه‌ای که همه ما و عزّت و اعتبار ما باید در مسیر مصلحت اسلام و مسلمین قربانی شود، هرگز راضی به این عمل نمی‌بودم و مرگ و شهادت برایم گواراتر بود. امّا چاره چیست که همه باید به رضایت حق‌تعالی گردن نهیم. و مسلّم ملّت قهرمان و دلاور ایران نیز چنین بوده و خواهد بود... خوشا به حال شما ملّت! خوشا به حال شما زنان و مردان! خوشا به حالِ جانبازان و اسرا و مفقودین و خانواده‌های معظّم شهدا! و بدا به حال من که هنوز مانده‌ام و جام زهرآلود قبول قطعنامه را سر کشیده‌ام، و در برابر عظمت و فداکاری این ملّت بزرگ احساس شرمساری می‌کنم. و بدا به حال آنانی که در این قافله نبودند! ...من باز می‌گویم که قبول این مسئله برای من از زهر کشنده‌تر است، ولی راضی به رضای خدایم و برای رضایت او این جرعه را نوشیدم... مردم عزیز و شریف ایران، من فرد فرد شما را چون فرزندان خویش می‌دانم و شما می‌دانید که من به شما عشق می‌ورزم و شما را می‌شناسم، شما هم مرا می‌شناسید. در شرایط کنونی آنچه موجب امر شد تکلیف الهی‌ام بود. شما می‌دانید که من با شما پیمان بسته بودم که تا آخرین قطره خون و آخرین نفس بجنگم، امّا تصمیم امروز فقط برای تشخیص مصلحت بود و تنها به امید رحمت و رضای او از هر آنچه گفتم گذشتم و اگر آبرویی داشته‌ام با خدا معامله کرده‌ام.»[7]

حدود ۱۱ ماه پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸، حضرت امام خمینی با امّت خویش وداع کردند و در این مدّت، اقدامات بسیار مهمّی انجام دادند. مقصود فصل حاضر، بررسی چرایی و چگونگی شناسایی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را مرور کرده و سپس به مسئله شناسایی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از سوی مجلس خبرگان به‌عنوان ولیّ‌فقیه خواهیم پرداخت.

عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده

در فصل دوّم، به تفصیل به مسئله آیت‌الله منتظری پرداختیم. یکی از مهم‌ترین اقدامات حضرت امام(قدّس‌سرّه) در سال پایانی حیات به‌عنوان ولیّ‌فقیه در خردادماه ۱۳۶۸ است. امّا ازآنجایی‌که مرور رویدادهای مهمّ یک سال پایانی حیات حضرت امام(قدّس‌سرّه)، به درک دقیق جوانب موضوع، کمک می‌کند، لازم دیدیم به‌عنوان مقدّمه بحث به این رویدادها بپردازیم. در این فصل ابتدا برخی از اقدامات مهمّ حضرت امام در یک سال پایانی حیات پربرکتشان نظیر عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده، صدور پیام تاریخی پذیرش قطعنامه ۵۹۸، ابلاغ سیاست‌های کلّی بازسازی کشور، نامه به میخائیل گورباچف رئیس‌جمهور وقت شوروی، صدور حکم اعدام سلمان رشدی، صدور پیام‌های منشور برادری و منشور روحانیّت، پیشنهاد آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را انجام دادند.

حدود ۱۱ ماه پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸، حضرت امام خمینی با امّت خویش وداع کردند و در این مدّت، اقدامات بسیار مهمّی نظیر عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده، صدور پیام تاریخی پذیرش قطعنامه ۵۹۸، ابلاغ سیاست‌های کلّی بازسازی کشور، نامه به میخائیل گورباچف رئیس‌جمهور وقت شوروی، صدور پیام‌های منشور برادری و منشور روحانیّت، پیشنهاد آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را انجام دادند.

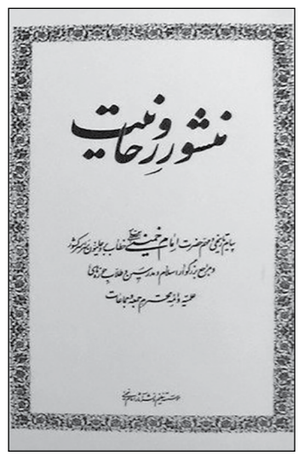

رهبر معظم انقلاب: قطعنامه(پایان جنگ) از طرف امام، به‌خاطر فهرست مشکلاتی بود که مسئولین آن روزِ امورِ اقتصادی کشور، مقابلِ رویِ او گذاشتند و نشان دادند که کشور نمی‌کِشد و نمی‌تواند جنگ را بااین‌همه هزینه، ادامه دهد. امام مجبور شد و قطعنامه را پذیرفت. پذیرش قطعنامه، به‌خاطر ترس نبود؛ به‌خاطر هجوم دشمن نبود؛ به‌خاطر تهدید آمریکا نبود؛ به‌خاطر این نبود که آمریکا ممکن است در امر جنگ دخالت کند. چون آمریکا، قبل از آن‌هم در امر جنگ دخالت می‌کرد. وانگهی؛ اگر همه دنیا در امر جنگ دخالت می‌کردند، امام(رضوان‌الله‌علیه)، کسی نبود که رو برگرداند.

عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده

در فصل دوّم، به تفصیل به مسئله آیت‌الله منتظری پرداختیم. یکی از مهم‌ترین اقدامات حضرت امام(قدّس‌سرّه) در سال پایانی حیات به‌عنوان ولیّ‌فقیه در خردادماه ۱۳۶۸ است. امّا ازآنجایی‌که مرور رویدادهای مهمّ یک سال پایانی حیات حضرت امام(قدّس‌سرّه)، به درک دقیق جوانب موضوع، کمک می‌کند، لازم دیدیم به‌عنوان مقدّمه بحث به این رویدادها بپردازیم. در این فصل ابتدا برخی از اقدامات مهمّ حضرت امام در یک سال پایانی حیات پربرکتشان نظیر عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده، صدور پیام تاریخی پذیرش قطعنامه ۵۹۸، ابلاغ سیاست‌های کلّی بازسازی کشور، نامه به میخائیل گورباچف رئیس‌جمهور وقت شوروی، صدور حکم اعدام سلمان رشدی، صدور پیام‌های منشور برادری و منشور روحانیّت، پیشنهاد آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را مرور کرده و سپس به مسئله شناسایی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از سوی مجلس خبرگان به‌عنوان ولیّ‌فقیه خواهیم پرداخت.

عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده

در فصل دوّم، به تفصیل به مسئله آیت‌الله منتظری پرداختیم. یکی از مهم‌ترین اقدامات حضرت امام(قدّس‌سرّه) در سال پایانی حیات به‌عنوان ولیّ‌فقیه در خردادماه ۱۳۶۸ است. امّا ازآنجایی‌که مرور رویدادهای مهمّ یک سال پایانی حیات حضرت امام(قدّس‌سرّه)، به درک دقیق جوانب موضوع، کمک می‌کند، لازم دیدیم به‌عنوان مقدّمه بحث به این رویدادها بپردازیم. در این فصل ابتدا برخی از اقدامات مهمّ حضرت امام در یک سال پایانی حیات پربرکتشان نظیر عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده، صدور پیام تاریخی پذیرش قطعنامه ۵۹۸، ابلاغ سیاست‌های کلّی بازسازی کشور، نامه به میخائیل گورباچف رئیس‌جمهور وقت شوروی، صدور حکم اعدام سلمان رشدی، صدور پیام‌های منشور برادری و منشور روحانیّت، پیشنهاد آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را مرور کرده و سپس به مسئله شناسایی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از سوی مجلس خبرگان به‌عنوان ولیّ‌فقیه خواهیم پرداخت.

عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده

در فصل دوّم، به تفصیل به مسئله آیت‌الله منتظری پرداختیم. یکی از مهم‌ترین اقدامات حضرت امام(قدّس‌سرّه) در سال پایانی حیات به‌عنوان ولیّ‌فقیه در خردادماه ۱۳۶۸ است. امّا ازآنجایی‌که مرور رویدادهای مهمّ یک سال پایانی حیات حضرت امام(قدّس‌سرّه)، به درک دقیق جوانب موضوع، کمک می‌کند، لازم دیدیم به‌عنوان مقدّمه بحث به این رویدادها بپردازیم. در این فصل ابتدا برخی از اقدامات مهمّ حضرت امام در یک سال پایانی حیات پربرکتشان نظیر عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده، صدور پیام تاریخی پذیرش قطعنامه ۵۹۸، ابلاغ سیاست‌های کلّی بازسازی کشور، نامه به میخائیل گورباچف رئیس‌جمهور وقت شوروی، صدور حکم اعدام سلمان رشدی، صدور پیام‌های منشور برادری و منشور روحانیّت، پیشنهاد آیت‌الله خامنه‌ای به‌عنوان رهبر آینده انقلاب، و همچنین دستور بازنگری در قانون اساسی را انجام دادند.

مبارکشان، عزل آیت‌الله منتظری از رهبری آینده بود که در فروردین‌ماه ۱۳۶۸ اتّفاق افتاد. حضرت امام که از ابتدا مخالف انتخاب آقای منتظری به‌عنوان رهبر آینده نظام بودند، این مخالفت را علنی نکرده و تصمیم گرفتند در کار خبرگان رهبری مداخله نکنند. پس از تصمیم خبرگان نیز هرچند آن را تأیید نکردند، امّا تمامی تلاش خود را به‌کار بستند تا با رفع اشکالات آقای منتظری، ایشان را برای رهبری آینده انقلاب آماده کنند. امّا تلاش‌های حضرت امام(قدّس‌سرّه) نتیجه نداد و آقای منتظری به سبب نقایص شخصیّتی نظیر ساده‌لوحی، به شدّت تحت تأثیر منافقین و لیبرال‌ها قرار گرفت، عملاً تبدیل به اپوزیسیون نظام شد و به تعبیر حضرت امام(قدّس‌سرّه)، مواضعی علیه نظام و انقلاب گرفت که شبیه به تبلیغات رژیم صدّام از رادیو بغداد برای تخریب جمهوری اسلامی بود. رویکرد و عملکرد آیت‌الله منتظری حجّت را بر حضرت امام تمام کرد که او صلاحیّت و مشروعیّت رهبری انقلاب اسلامی را ندارد و پس از ایشان، کشور و انقلاب و مردم را به دست لیبرال‌ها و از کانال آنها به منافقین خواهد سپرد. این بود که در تاریخ ششم فروردین ۱۳۶۸ طیّ نامه شدیداللّحنی خطاب به آیت‌الله منتظری، عدم صلاحیّت وی برای رهبری آینده را اعلام کردند.

پیام پذیرش قطعنامه ۵۹۸: آغاز جنگ استضعاف و استکبار

جریان لیبرال و در راس آن نهضت آزادی، همچنان که در ماجرای گروهک‌های مسلّح تجزیه‌طلب داخلی، مذاکره به‌جای مقابله نظامی را تجویز می‌کرد، در جریان جنگ تحمیلی نیز راه تقابل با استراتژی «تنبیه متجاوز» را در پیش گرفت، همواره علیه جنگ موضع گرفت و پس از فتح خرّمشهر، خواهان مذاکره برای برقراری صلح شد.[8] چنان‌که در فصل دوّم دیدیم، این جریان لیبرال علیه جنگ، نه‌تنها بذر ناامیدی را در جامعه می‌فشاند و انسجام داخلی در برابر دشمن خارجی را خدشه‌دار می‌کرد، بلکه بیانیّه‌های نهضت آزادی تبدیل به یکی از منابع تبلیغاتی صدّام و حامیان غربی آن علیه جمهوری اسلامی شده بود. در یکی از جلسات سازمان ملل متّحد، طارق عزیز وزیر امور خارجه وقت عراق، پشت تریبون قرار گرفت تا در اثبات ادّعای رژیم بغداد مبنی بر جنگ‌طلبی ایران و صلح‌طلبی صدّام، دلیل و برهان اقامه کند. وی در این سخنرانی در اثبات ادّعاهای صدّام، بارها به جزواتی اشاره کرد که وی آنها را مواضع گروه‌های صلح‌طلب داخل ایران می‌نامید. این جزوات همان‌گونه که وزیر خارجه وقت عراق به حاضرین نشان داد، اعلامیّه‌ها و نوشته‌های نهضت آزادی بود.[10]

جریان در بیت آیت‌الله منتظری نیز نفوذ کرد و ایشان را در این ماجرا با خود همراه ساخت. سردار احمد سوداگر از فرماندهان دوران جنگ تحمیلی می‌گوید: «نهضت آزادی و جبهه ملّی از جواب به استدلال‌های ما [درباره ضرورت تنبیه متجاوز] طفره می‌رفتند. ما می‌گفتیم آیا شما ضمانت می‌دهید که بعد از قبول آتش‌بس، صدّام دوباره به ایران حمله نکند؟ آیا عراق به‌عنوان متجاوز - که اوّلین فاکتور برای پذیرش آتش‌بس یا صلح است - معرّفی شده است؟ ...تهدید شهرهای دزفول، اهواز، دشت آزادگان و خرّمشهر به قوّت خودش باقی بود... اروندرود مالکیّتش معلوم نبود که مال ما است یا عراق یا سازمان‌های بین‌المللی! وقتی از نهضت آزادی و جبهه ملّی این سؤالات را می‌پرسیدیم که در صورت قبول آتش‌بس وضعیّت اینها چه می‌شود، جوابی نداشتند.»[9] موضع‌گیری‌های جریان لیبرال علیه جنگ، نه‌تنها بذر ناامیدی را در جامعه می‌فشاند و انسجام داخلی در برابر دشمن خارجی را خدشه‌دار می‌کرد، بلکه بیانیّه‌های نهضت آزادی تبدیل به یکی از منابع تبلیغاتی صدّام و حامیان غربی آن علیه جمهوری اسلامی شده بود. در یکی از جلسات سازمان ملل متّحد، طارق عزیز وزیر امور خارجه وقت عراق، پشت تریبون قرار گرفت تا در اثبات ادّعای رژیم بغداد مبنی بر جنگ‌طلبی ایران و صلح‌طلبی صدّام، دلیل و برهان اقامه کند. وی در این سخنرانی در اثبات ادّعاهای صدّام، بارها به جزواتی اشاره کرد که وی آنها را مواضع گروه‌های صلح‌طلب داخل ایران می‌نامید. این جزوات همان‌گونه که وزیر خارجه وقت عراق به حاضرین نشان داد، اعلامیّه‌ها و نوشته‌های نهضت آزادی بود.[10]

پانوشت‌ها:

۱- صحیفه امام خمینی، ج ۱۸، ص ۳۶۹، ۱۳۶۲/۱۲/۹
۲- همان، ص ۳۷۶، ۱۳۶۲/۱۲/۱۰
۳- همان، ج ۱۷، ص ۲۹، ۱۳۶۱/۷/۱۱
۴- همان، ج ۱۷، ص ۳۲، ۱۳۶۱/۷/۱۲
۵- نامه محرمانه‌ی حضرت امام به مسئولان در تاریخ ۱۳۶۷/۴/۲۵، خبرگزاری مهر، ۱۳۸۵/۷/۷، کد خبر: ۳۸۶۹۶۶
۶- آیت‌الله خامنه‌ای، بیانات در اجتماع زائران مرقد امام خمینی، ۱۳۷۵/۳/۱۴
۷- صحیفه امام خمینی، ج ۲۱، صص ۱۰۰-۷۴، ۱۳۶۷/۴/۲۹
۸- حسن حضرتی و دیگران، جنگ ایران و عراق در گفتمان سیاسی نهضت آزادی ایران، فصلنامه ژرفاپژوه، زمستان ۱۳۹۵
۹- هفته‌نامه پنجره، شماره ۹۱، اردیبهشت ۱۳۹۰
۱۰- روزنامه کیهان، ۱۳۹۳/۹/۳۰

نیازمندی‌های کیهان
قبول آگهی تلفنی
از ساعت ۸ صبح الی ۶ بعدازظهر
تلفن: ۵-۳۳۱۱۲۲۹۲
فکس: ۳۳۱۱۸۰۵۳
niyaz.mandiha@kayhan.ir

مرکز: ۳۳۱۱۰۲۰۲ - ۳۳۱۱۳۵۱۹ - ۳۳۱۱۰۲۱۰ - ۳۳۱۱۸۰۵۰ - ۳۳۱۱۸۰۵۲ - ۳۳۹۱۱۵۶۸ - ۳۳۱۱۹۲۳۶ - ۳۳۱۱۲۱۹۵ - ۳۳۹۴۲۰۰۰ - ۳۳۱۱۲۱۹۳ - ۳۳۱۱۲۲۹۱ - ۳۳۱۱۳۰۸۵

جنوب: سعدی ۳۳۹۶۲۲۱۱ - ۳۳۹۶۲۲۳۳ - شرق استان تهران ۳۶۲۵۷۰۷۴ - اسلامشهر ۵۶۳۴۴۳۴۳ - چهاردانگه ۵۶۳۵۹۵۹۸

شمال: قلهک ۲۲۶۰۳۶۳۵ - شمیران ۲۲۷۱۲۹۷۶ - مطهری ۸۸۹۰۰۸۶۷ - ۸۸۸۰۱۵۵۲ - شهرآرا ۶۶۵۹۲۲۶۶-۶۶۵۹۳۰۱۰-۱۱

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری پژو پارس مدل ۱۳۹۴ به رنگ مشکی متالیک به شماره شاسی NAAN01CE2FH271275 به شماره موتور 124K074523 به شماره پلاک ۳۶۲ ق ۱۴ ایران ۴۰ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت پیکان ۱۶۰۰i به شماره پلاک ۶۱۹ ن ۳۵ ایران ۱۴ به رنگ سفید شیری مدل ۱۳۸۹ و شماره موتور ۱۱۴۸۹۰۱۲۸۴۲ و شماره شاسی NAAA36AAXAG215415 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو وانت پراید به شماره انتظامی ۶۴۶ ن ۸۳ ایران ۴۱ به شماره شاسی S1412280704187 و شماره موتور M1323317783 مفقود از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و کارت مشخصات خودرو سواری سایپا S، به رنگ سفید، مدل ۱۴۰۱، به شماره انتظامی ۳۱۸ و ۷۷ ایران ۴۶ و شماره موتور M 15/970859 و شماره شاسی NAS 851100 N 573655 بنام آقای ابراهیم حاکمی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک SX5 جوپر، تیپ SX3، مدل ۱۴۰۱، به رنگ سفید، به شماره انتظامی ۲۳۳ و ۹۷ ایران ۴۶ و شماره موتور 4A92S3UR562 و شماره شاسی NJA3A21NF004620 بنام آقای حسین یگانه میقلانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ساپیا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری ساپیا ۱۳۱SL به شماره پلاک ۹۳۲ ق ۷۴ ایران ۱۴ به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۱ و شماره موتور ۴۷۹۶۰۹۳ و شماره شاسی NAS411100C1182069 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

فاکتور خرید خودرو وانت آریان مدل ۱۳۹۵ دوگانه‌سوز تیپ PU1OHVG-CNG به شماره موتور 118J0018309 و شماره شاسی NAAB66PE1GV651963 مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو جک S3 به شماره انتظامی ۹۲۲ د ۵۱- ایران ۴۰ به شماره شاسی NAKSGv740JB105143 مفقود و فاقد اعتبار می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو وانت پیکان ۱۶۰۰OHV به شماره پلاک ۵۸۵ ص ۷۶- ایران ۱۴ به رنگ سفید-روغنی مدل ۱۳۸۷ و شماره موتور ۱۱۴۸۷۰۴۹۵۲۷ و شماره شاسی NAAA46AA99G047887 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز پراید صبا مدل ۸۱ به شماره انتظامی ۴۸۷ د ۷۲ ایران ۸۸ به شماره شاسی S1412280748218 به نام مریم طلوعی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ ایکس ۷ به شماره انتظامی ۵۳م۷۵۸- ایران ۱۹ به رنگ بژ - متالیک مدل ۱۳۸۳ و شماره موتور ۱۲۴۸۳۰۹۶۵۵۶ و شماره شاسی ۸۳۲۳۰۷۱۵ بنام آقای امید لطفی بشماره ملی ۵۹۶۹۹۳۱۷۹۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری سایپا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

جواز اسلحه گلوله‌زنی تک‌لول لول متوسط مدل گلنگدنی ساخت آلمان کالیبر ۸/۵۷ بنام محمدحسین زارعی با کدملی ۲۵۳۹۹۱۱۲۹۶ مفقود گردیده از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و کارت خودرو سواری ۲۰۶ به شماره انتظامی ۶۹۳ ج ۹۶ ایران ۷۷ به شماره موتور ZM586735 به شماره شاسی BGBASDZD820943 به مالکیت شهروز کشاورز مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ به شماره پلاک ۹۵۱ ل ۸۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۸۹ و شماره موتور ۳۵۶۷۹۲۹ و شماره شاسی S5430008902124 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری پژو ۲۰۶ به شماره انتظامی ۹۶۳ ج ۹۶ ایران ۷۷ به شماره موتور 124K074523 به شماره پلاک ۳۶۲ ق ۱۴ ایران ۴۰ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ساپیا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ به شماره پلاک ۹۵۱ ل ۸۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۸۹ و شماره موتور ۳۵۶۷۹۲۹ و شماره شاسی S5430008902124 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ ایکس ۷ به شماره انتظامی ۵۳م۷۵۸- ایران ۱۹ به رنگ بژ - متالیک مدل ۱۳۸۳ و شماره موتور ۱۲۴۸۳۰۹۶۵۵۶ و شماره شاسی ۸۳۲۳۰۷۱۵ بنام آقای امید لطفی بشماره ملی ۵۹۶۹۹۳۱۷۹۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و کارت مشخصات خودرو سواری سایپا S، به رنگ سفید، مدل ۱۴۰۱، به شماره انتظامی ۳۱۸ و ۷۷ ایران ۴۶ و شماره موتور M 15/970859 و شماره شاسی NAS 851100 N 573655 بنام آقای ابراهیم حاکمی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک SX5 جوپر، تیپ SX3، مدل ۱۴۰۱، به رنگ سفید، به شماره انتظامی ۲۳۳ و ۹۷ ایران ۴۶ و شماره موتور 4A92S3UR562 و شماره شاسی NJA3A21NF004620 بنام آقای حسین یگانه میقلانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ساپیا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ به شماره پلاک ۹۵۱ ل ۸۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۸۹ و شماره موتور ۳۵۶۷۹۲۹ و شماره شاسی S5430008902124 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ ایکس ۷ به شماره انتظامی ۵۳م۷۵۸- ایران ۱۹ به رنگ بژ - متالیک مدل ۱۳۸۳ و شماره موتور ۱۲۴۸۳۰۹۶۵۵۶ و شماره شاسی ۸۳۲۳۰۷۱۵ بنام آقای امید لطفی بشماره ملی ۵۹۶۹۹۳۱۷۹۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ساپیا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری هاچ بک پراید ۱۱۱ به شماره پلاک ۹۵۱ ل ۸۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۸۹ و شماره موتور ۳۵۶۷۹۲۹ و شماره شاسی S5430008902124 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم سمند تیپ ایکس ۷ به شماره انتظامی ۵۳م۷۵۸- ایران ۱۹ به رنگ بژ - متالیک مدل ۱۳۸۳ و شماره موتور ۱۲۴۸۳۰۹۶۵۵۶ و شماره شاسی ۸۳۲۳۰۷۱۵ بنام آقای امید لطفی بشماره ملی ۵۹۶۹۹۳۱۷۹۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری ساپیا به شماره پلاک ۸۳۱ ن ۴۷- ایران ۱۴ به رنگ سفید- روغنی مدل ۱۳۹۵ و شماره موتور M15/835326 5 و شماره شاسی NAS811100G572186 4 مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سب